

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 23

Vydána dne 31. srpna 1971

OBSAH:

79. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Francouzskou republikou
  80. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích na československo-polských státních hranicích, o spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách
  81. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o zřízení a činnosti Domu sovětské vědy a kultury v Praze
  82. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska o mezinárodní silniční dopravě
  83. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o navázání přímé vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v oblasti meliorací a vodního hospodářství
  84. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o vzájemném zřízení domů kultury
  85. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o hospodářském styku mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

79

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. února 1971

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Francouzskou republikou**

Dne 22. ledna 1969 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Francouzskou republikou.

Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Paříži dne 7. ledna 1971.

Podle svého článku 52 vstoupila Úmluva v platnost dnem 6. února 1971.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Francouzskou republikou

President Československé socialistické republiky

a

president Francouzské republiky,

vedeni přáním stanovit pravidla, jež by platila v konzulárních stycích mezi oběma státy, a rozvíjet tyto styky v duchu přátelství a spolupráce,

se rozhodli uzavřít konzulární úmluvu a jmenovali za tímto účelem svými zmocněnci:

president Československé socialistické republiky

Václava Pleskota, státního tajemníka v ministerstvu zahraničních věcí,

president Francouzské republiky

Rogera Lalouetta, mimořádného a zplnomocněného velvyslance Francouzské republiky v Československé socialistické republice,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, a dohodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I

Definice a všeobecná ustanovení

Článek 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) výrazem „konzulární úřad“ rozumí se generální konzulát, konzulát nebo vicekonzulát;
- b) výrazem „konzulární obvod“ rozumí se území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) výrazem „vedoucí konzulárního úřadu“ rozumí se osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- d) výrazem „konzulární úředník“ rozumí se každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená v této funkci výkonem konzulárních funkcí;
- e) výrazem „konzulární zaměstnanec“ rozumí se každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- f) výrazem „člen pomocného personálu“ rozumí se každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) výrazem „členové konzulárního úřadu“ rozumí se konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové pomocného personálu;
- h) výrazem „členové konzulárního personálu“ rozumí se konzulární úředníci kromě vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové pomocného personálu;
- i) výrazem „člen soukromého personálu“ rozumí se každá osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- j) výrazem „konzulární místnosti“ rozumí se budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- k) výraz „konzulární archívy“ zahrnuje všechny listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šifrovacím materiálem, kartotékami a zařízení určeným k jejich ochraně a uložení.

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho třída a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho třídy nebo změny konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící součást konzulárního úřadu, která je však umístěna mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě svolení přijímajícího státu, nazývaného exekvatur, které je udělováno po předložení konzulského patentu.

2. Konzulský patent musí osvědčovat jméno, příjmení a třídu vedoucího konzulárního úřadu, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

3. Stát, který odmítá udělit exekvatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

4. Do té doby, než mu bude uděleno exekvatur, může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou na něho vztahovat ustanovení této úmluvy.

Článek 4

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu z jakýchkoli důvodů vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu dočasně uprázdněno, může vysílající stát funkcí dočasněho vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise; jméno této osoby je třeba předběžně sdělit ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Dočasněmu vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují práva, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

3. Pověření člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu konzulární funkcí podle odstavce 1 tohoto článku neomezuje výsady a imunity, jež mu jsou přiznány na základě jeho diplomatického statusu.

Článek 5

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu k výkonu svých funkcí přijat, byť i prozatímně nebo ad interim, vyrozumí o tom přijímající stát ihned příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní příslušná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat výhod vyplývajících z této úmluvy.

Článek 6

Konzulární úředníci mohou mít jen státní občanství vysílajícího státu.

Článek 7

1. Přijímající stát může kdykoli a bez udání důvodů svého rozhodnutí oznámit vysílajícímu státu, že některý konzulární úředník je persona non grata nebo že kterýkoli jiný člen konzulárního personálu je nepřijíatelný. V takovém případě vysílající stát podle povahy případu odvolá dotyčnou osobu, ukončí její funkce na konzulárním úřadě nebo zruší její jmenování.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene vyhovět v rozumné době závazkům, které má podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu odejmout příslušné osobě exekvatur nebo přestat ji považovat za člena konzulárního personálu.

Článek 8

1. Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu bude písemně oznamováno:

- a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny mající vliv na jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;

b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, který patří k jeho domácnosti, a tam, kde to přichází v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem;

c) příjezd a konečný odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to přichází v úvahu, skončení jejich služby v tomto postavení;

d) přijetí do zaměstnání a propuštění osob uselých v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu nebo členy soukromého personálu.

2. Kdykoli je to možné, bude příjezd a konečný odjezd rovněž písemně oznamován předem.

Článek 9

Funkce člena konzulárního úřadu končí mimo jiné:

- a) písemným oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu o tom, že jeho funkce skončily;
- b) odnětím exekvatur;
- c) písemným oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že ho přijímající stát přestal považovat za člena konzulárního personálu v případech, předvídaných článkem 7 odst. 2.

HLAVA II

Výsady a imunity

Článek 10

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat práv, výsad a imunit stanovených v této úmluvě.

2. Přijímající stát bude jednat se členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření, aby byla zajištěna jejich ochrana, svoboda a důstojnost.

Článek 11

1. Vysílající stát má právo používat v přijímajícím státě svou státní vlajku a státní znak podle ustanovení tohoto článku.

2. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena a státní znak umístěn na budově konzulárního úřadu a na jeho vchodu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, jestliže se jich užívá ke služebním účelům.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude se přihlížet k zákonům, předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 12

1. Přijímající stát buď usnadní na svém území v rámci svých zákonů a předpisů vysílajícímu státu získání místností nutných pro konzulární úřad, nebo mu pomůže opatřit místnosti jiným způsobem.

2. V případě potřeby rovněž pomůže konzulárnímu úřadu při získání vhodného ubytování pro jeho členy.

Článek 13

1. Členové konzulárního úřadu nepodléhají jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o výkon jejich funkcí.

2. Ustanovení předchozího odstavce tohoto článku se však nevztahuje na občanskoprávní řízení, zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

3. V případě, že se člen konzulárního úřadu, který je občanem vysílajícího státu, dopustí na území přijímajícího státu mimo výkon svých funkcí trestného činu podle zákonů tohoto státu, bude o tom vysílající stát neprodleně zpraven diplomatickou cestou.

4. Konzulární úředník nemůže být zatčen, vzat do vazby nebo do výkonu trestu odnětí svobody ani podroben jakýmkoli jiným omezením osobní svobody s výjimkou případů, že se tak stane buď na základě usnesení soudu nebo prokurátora pro závažný trestný čin, na který zákonodárství přijímajícího státu stanoví trest odnětí svobody. Jehož horní hranice činí nejméně pět let, anebo na základě pravomocného rozsudku soudu.

Článek 14

Členové konzulárního úřadu mohou být využíváni, aby se dostavili jako svědci k soudnímu nebo správnímu řízení. Konzulární zaměstnanci a členové pomocného personálu nemohou, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, odmítnout podat svědectví. Odmítl-li konzulární úředník podat svědectví, nesmí vůči němu být uplatněno žádné donucovací opatření nebo jiné sankce.

2. Orgán požadující svědectví musí přitom dbát, aby neomezoval konzulárního úředníka při výkonu jeho funkcí. Kdykoli je to možné, může přijmout svědectví v jeho rezidenci nebo na konzulárním úřadě nebo přijmout od něho svědectví v písemné formě.

3. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech spojených s výkonem jejich funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty týkající se těchto skutečností. Jsou rovněž oprávněni odmítnout podat posudek jako znalci vnitrostátního práva vysílajícího státu.

Článek 15

1. Vysílající stát se může u člena konzulárního úřadu vzdát výsad a imunit uvedených v článcích 13 a 14.

2. Vzdání se výsad a imunit musí být, s výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, ve

všech případech výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec zahájí řízení ve věci, v níž by požadoval vynětí z jurisdikce podle článku 13, nemůže se dovolávat vvnětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby navzájem související přímo s hlavní žalobou.

4. Vzdát se vvnětí z jurisdikce ve věcech občanských nebo správních neznamena vzdát se tím též imunity, pokud jde o exekuční výkon rozsudku; této imunity je nutno se vzdát zvlášť.

Článek 16

1. Budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, které jsou používány výlučně pro konzulární účely, a rezidence vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nesmějí do nich vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby, pověřené některým z nich.

2. S výhradou ustanovení odstavce 1 tohoto článku má přijímající stát zvláštní povinnost podniknout všechna přiměřená opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a k zabránění rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmy na jeho důstojnosti.

3. Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají v žádné formě rekvizici k účelům národní obrany nebo veřejné potřeby. Je-li nutno provést vyvlastnění pro uvedené účely, bude provedeno tak, aby nebyla porušena pravidla mezinárodního práva, a budou podniknuta všechna příslušná opatření, aby bylo zabráněno narušení výkonu konzulárních funkcí.

Článek 17

Konzulární archívy a dokumenty jsou vždy nedotknutelné, ať se nalézají kdekoli.

Článek 18

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky žijící s nimi ve společné domácnosti od všech osobních služeb, veřejných služeb jakéhokoli druhu a od vojenských povinností, jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 19

1. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové jejich rodin žijící s nimi ve společné domácnosti jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, pracovní povolení a jiné formality, které se obecně vztahují na cizince.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na konzulární zaměstnance, kteří ne-

jsou stálými zaměstnanci vyslajcího státu nebo kteří vykonávají soukromou výdělečnou činnost v přijímajícím státě, ani na jejich rodinné příslušníky.

Článek 20

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vyslajcí stát, a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která popřípadě platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou výlučně zaměstnáni u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

- a) že nejsou občany přijímajcího státu nebo nejsou v něm trvale usedlí,
- b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vyslajícím nebo ve třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajcího státu.

4. Vynětí stanovené v odstavci 1 a 2 tohoto článku nebrání dobrovolné účasti na systému sociálního zabezpečení přijímajcího státu za předpokladu, že účast na něm je přijímajícím státem dovolena.

Článek 21

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni ode všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních, s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajcího státu s výhradou ustanovení článku 24;
- c) dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení odstavce b) článku 23;
- d) daní a poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, které pocházejí z přijímajcího státu včetně zisků pocházejících z převodu majetkových hodnot;
- e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, hypotečních a kolkových poplatků, s výhradou ustanovení článku 24.

2. Členové pomocného personálu jsou osvobozeni od daní a poplatků ze mzdy, kterou dostávají za své služby.

3. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nebo mzdy jsou podrobeny daní z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a předpisy tohoto státu ukládají, pokud jde o vybírání daně z příjmů.

Článek 22

1. Přijímajcí stát v souladu se zákony a předpisy, které může vydat, povolí dovoz a poskytne osvobození ode všech celních dávek, daní a ostatních poplatků kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby.

- a) u předmětů, včetně automobilů, určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti, včetně předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jde-li o předměty dovezené při jejich nástupu do úřadu.

3. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v pododstavci b) odstavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajcího státu, nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 23

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo člena jeho rodiny žijícího s ním ve společné domácnosti přijímajcí stát:

- a) povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz je zakázán v době jeho úmrtí;
- b) nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, jde-li o movitý majetek, který byl na území přijímajcího státu pouze v důsledku pobytu zesnulého v tomto státě jako člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 24

1. Konzulární místnosti a rezidence vedoucího konzulárního úřadu, jejichž vlastníkem nebo nájemcem je vyslajcí stát nebo kterákoli osoba jednající jeho jménem, jsou osvobozeny od všech

celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, s výjimkou poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb.

2. Daňové osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které mají podle zákonů a předpisů přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo s osobou jednající jeho jménem.

Článek 25

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad používat všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná. Výrazem „úřední korespondence“ se rozumí veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody se domnívat, že zavazadlo obsahuje něco jiného než úřední korespondenci nebo dokumenty nebo předměty určené výlučně k úřednímu použití, mohou žádat, aby zavazadlo bylo otevřeno v jejich přítomnosti odpovědným zástupcem vysílajícího státu. Jestliže orgány vysílajícího státu takovou žádost odmítnou, bude zavazadlo vráceno na místo, odkud pochází.

4. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla, které má přistát na povoleném vstupním místě. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

Článek 26

S výhradou zákonů a předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, zajišťují přijímající stát všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

HLAVA III

Konzulární pravomoc a konzulární funkce

Článek 27

Konzulární úředníci jsou oprávněni:

- a) chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, včetně právnických osob, v přijímajícím státě;

- b) podporovat rozvoj obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků mezi vysokými smluvními stranami a rozvíjet mezi nimi přátelské styky;

- c) zjišťovat všemi zákonnými prostředky stav a vývoj obchodního, hospodářského, kulturního a vědeckého života přijímajícího státu; podávat o nich zprávy vládě vysílajícího státu a poskytovat informace zúčastněným osobám.

Článek 28

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
- b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo mezinárodními dohodami upravujícími tuto otázku.

Článek 29

1. V souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nejsou s to včas hájit svá práva a zájmy. Totéž platí i pro právnícké osoby vysílajícího státu.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí ochranu svých práv a zájmů.

3. Jestliže konzulární úředník zastupuje osoby podle odstavce 1 tohoto článku, podléhá při výkonu této funkce zákonodárství přijímajícího státu a jurisdikci jeho soudních a správních orgánů za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako občan tohoto státu.

Článek 30

Konzulární úředníci mají právo:

- a) registrovat občany vysílajícího státu;
- b) vydávat cestovní pasy nebo jiné cestovní doklady občanům vysílajícího státu a prodlužovat jejich platnost;
- c) vydávat víza a potřebné doklady osobám, které si přeji cestovat do vysílajícího státu, a prodlužovat platnost těchto dokladů.

Článek 31

1. V rozsahu stanoveném zákonodárstvím vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

- a) pořizovat rodné a úmrtí listy občanů vysílajícího státu a pořizovat kopie těchto dokladů;
- b) uzavírat manželství a vydávat o tom příslušné doklady za předpokladu, že oba snoubenci jsou občany vysílajícího státu, a s výhradou, že

o tom zpraví příslušné orgány přijímajícího státu. vyžaduje-li to jeho zákonodárství;

c) zapisovat nebo registrovat zrušení manželství podle zákonodárství vysílajícího státu

2. Tato ustanovení nezbavují osoby, jichž se to týká, povinnosti podat hlášení předepsaná zákonodárstvím přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně a bezplatně zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy matričních listin týkajících se občanů vysílajícího státu a vyžadovaných k administrativním účelům.

Článek 32

Konzulární úředník je oprávněn:

1. přijímat prohlášení občanů vysílajícího státu a osvědčovat je;

2. sepisovat, osvědčovat a převzít do úschovy závěti a jiné listiny a prohlášení občanů vysílajícího státu;

3. osvědčovat nebo ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;

4. předkládat a ověřovat veškeré listiny a dokumenty vydané úřady vysílajícího nebo přijímajícího státu a osvědčovat překlady, opisy a výpisy z těchto dokumentů.

Článek 33

Konzulární úředníci jsou oprávněni provádět na konzulárním úřadě, ve svém bytě, v bytě některého ze spoluobčanů a na lodi nebo v letadle vysílajícího státu tyto úkony:

1. sepisování a ověřování pravosti listin a smluv, jež chtějí občané vysílajícího státu uzavřít, pokud tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě;

2. sepisování listin a smluv a ověřování jejich pravosti bez zřetele k státní příslušnosti smluvních stran, pokud se tyto listiny a smlouvy vztahují pouze na majetek nebo práva existující ve vysílajícím státě nebo se týkají záležitostí, jež se mají realizovat v tomto státě za podmínky, že tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu.

Článek 34

Konzulární úředníci jsou oprávněni přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy listiny, peníze, cenné předměty a jiný majetek jim náležející.

Tyto listiny, peníze, cenné předměty a majetek mohou být vyvezeny z přijímajícího státu pouze v souladu s jeho zákonodárstvím.

Článek 35

Listiny a dokumenty uvedené v článcích 32 a 33 mají v přijímajícím státě stejnou platnost a průkazní moc jako dokumenty ověřené nebo potvrzené soudními orgány nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 36

Přijímající stát musí přijmout bez ověření podpisy konzulů na listinách, které konzulové vydávají nebo jimiž potvrzují shodnost opisů s originálem vydaným příslušným orgánem, jestliže tyto listiny budou opatřeny otiskem úředního razítka a z obsahu listin bude možno posoudit jejich autentičnost.

Článek 37

Konzulární úředníci jsou oprávněni doručovat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat soudní dožadání podle platných mezinárodních dohod nebo — pokud takové dohody neexistují — jiným způsobem, který je v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 38

1. O úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu uvedomí příslušný orgán tohoto státu neprodleně konzulární úřad.

2. Obdobně se postupuje, jestliže dědic, jiný oprávněný účastník nebo odkazovník, jemuž má připadnout dědictví projednávané na území přijímajícího státu, je příslušníkem vysílajícího státu, nesídlí však na území přijímajícího státu a není zákonně zastupován.

3. a) Konzulární úřad vysílajícího státu může požádat příslušný orgán přijímajícího státu o bezodkladná opatření nezbytná k zajištění a správě dědictví zanechaného v tomto státě zesnulým občanem vysílajícího státu a zpravit ho o případných opatřeních, která již byla učiněna;

b) při zajišťování opatření podle odstavce a) může konzulární úřad poskytnout svou pomoc přímo nebo prostřednictvím svého zástupce.

4. Jestliže po splnění formalit spojených s pozůstalostí v přijímajícím státě připadne movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí dědici, oprávněnému účastníku nebo odkazovníku, kteří jsou občany vysílajícího státu a kteří nesídlí v přijímajícím státě a nejmenovali svého zmocněnce, bude tento majetek nebo výtěžek z jejich prodeje předán konzulárnímu úřadu vysílajícího státu za podmínky, že:

- a) byla prokázána způsobilost dědiců, oprávněných účastníků nebo odkazovníků;
- b) příslušné orgány přijímajícího státu dají tam, kde to přichází v úvahu, souhlas s předáním dědictví nebo výtěžku z jeho prodeje;
- c) veškeré dědické dluhy ohlášené ve lhůtě předepsané zákony přijímajícího státu jsou zaplacené nebo zajištěny;

d) popiatky z dědictví jsou zaplacený nebo zajištěny.

5. Jestliže občan vysílajícího státu, který není trvale usídlen v přijímajícím státě, náhle zemře během cesty na území tohoto státu, budou věci, peněžní částky a cennosti, které měl s sebou a které nebyly vyžádány přítomným dědicem, prozatímně předány do úschovy konzulárnímu úřadu vysílajícího státu bez dalších formalit, přičemž se pro správní nebo soudní orgány vyhrazuje v zájmu příslušného řízení právo na převzetí těchto věcí.

Konzulární úřad musí tyto osobní svršky a peněžní částky předat kterémukoli orgánu přijímajícího státu pověřenému jejich správou nebo likvidací. Konzulární úřad musí dbát zákonodárství přijímajícího státu o vývozu svršků a převodu peněžních částek.

6. Ve věcech dědických platí rovněž ustanovení článku 29 této úmluvy.

Článek 39

1. Jakmile se úřady přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, písemně to oznámí příslušnému konzulárnímu úřadu.

2. Ustanovení článku 29 této úmluvy platí i pro ochranu a obranu práv a zájmů mladistvých nebo jiných osob, které nemají plnou způsobilost k právním úkonům.

3. Konzulární úředníci mohou zasáhnout u příslušných orgánů přijímajícího státu při jmenování poručníků nebo opatrovníků zejména podáním návrhů na kandidáty pro výkon těchto funkcí za předpokladu, že je k tomu opravňuje zákonodárství přijímajícího státu.

4. V případě, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo jiných osob nemajících plnou způsobilost k právním úkonům, může se konzulární úředník postarat o jmenování správce tohoto majetku nebo požádat příslušné orgány přijímajícího státu o provedení příslušných opatření.

Článek 40

1. Za účelem usnadnění výkonu konzulských funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu:

- konzulární úředníci mají volnost spojení s občany vysílajícího státu a přístupu k nim. Občané vysílajícího státu mají stejnou volnost spojení a přístupu ke konzulárním úředníkům;
- příslušné orgány přijímajícího státu musí bez prodlení a v každém případě do deseti dnů informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu je občan vysílajícího státu vzat do vazby nebo kdy je jeho osobní svoboda jakoukoli jinou formou omezena. Každá zpráva určená konzulárnímu úřadu osobou, která je vzata do vazby nebo jejíž osobní svoboda je jinak omezena,

musí být těmito orgány rovněž doručena nejpozději do deseti dnů.

Tyto orgány musí bez prodlení informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, která má podle tohoto pododstavce;

- konzulární úředníci mají právo tohoto občana navštěvovat, hovořit a dopisovat si s ním a zajistit jeho právní zastoupení. Výkon těchto práv nemůže být odložen na dobu delší patnácti dnů, počínaje vzetím do vazby nebo omezením jeho osobní svobody; požádá-li však konzulární úředník o návštěvu občana po uplynutí deseti dnů od začátku zbavení nebo omezení osobní svobody tohoto občana, musí být návštěva umožněna ve lhůtě pěti dnů od podání žádosti;
- jestliže jsou tyto občaneé po odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody nebo je-li jejich svoboda omezena, mají konzulární úředníci právo je několikrát navštívit. Při každé návštěvě tohoto druhu je nutné umožnit konzulárnímu úředníku rozhovor s vězňem.

2. Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonána pouze v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu za předpokladu, že však tyto zákony a předpisy uvedená práva neruší.

Článek 41

1. Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc námořním a říčním lodím majícím příslušnost vysílajícího státu, které připlouvají do přístavu nebo do jiného místa, kde mohou zakotvit, nebo se tam již nacházejí. Jakmile je vstup na loď povolen, mohou konzulární úředníci vstoupit na palubu těchto lodí a spojit se s kapitánem, členy posádky a cestujícími, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Kapitán nebo kterýkoli člen posádky může svobodně přijít na konzulární úřad, má-li tento úřad sídlo v přístavu, kde loď kotví. Není-li konzulární úřad v přístavu, je toto spojení vázáno na souhlas příslušného vnitrostátního orgánu.

3. Aniž by tím byla dotčena pravomoc orgánů přijímajícího státu, mohou konzulární úředníci vyšetřovat všechny nehody, k nimž došlo v průběhu plavby lodi vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a každého člena posádky, kontrolovat palubní dokumenty, přijímat prohlášení o cestě a místě určení, a pokud je to zákonodárstvím vysílajícího státu povoleno, řešit spory všeho druhu mezi kapitánem, důstojníky a námořníky, učinit opatření k přijetí kapitána nebo kteréhokoli člena posádky do nemocničního léčení nebo k návratu do vlasti, usnadnit příjezd lodi, její odjezd a pobyt v přístavu.

Při výkonu těchto funkcí mohou konzulární úředníci požádat orgány přijímajícího státu o pomoc.

4. Orgány přijímajícího státu se nevmešují do událostí na palubě lodí, s výjimkou nepokojů, které

by mohly porušit klid a veřejný pořádek na zemi nebo v přístavu, způsobit újmu na zdraví nebo ohrozit veřejný pořádek, a nepokoju, jichž se zúčastnily osoby, které nejsou členy posádky.

5. V případě, že by příslušné orgány přijímajícího státu měly v úmyslu provést prohlídky, vyšetřování nebo donucovací opatření na palubě lodí vysílajícího státu, jež se nalézá ve vodách přijímajícího státu, vyrozumí před jejich provedením konzulární úřad, aby se provedení mohli zúčastnit konzulární úředníci. V oznámení učiněném v tomto směru bude uveden přesný termín. Nezúčastnili se konzulární úředníci nebo jejich zástupci podniknutých opatření, mohou požádat tyto orgány o předání všech informací o jejich průběhu.

Ustanovení předchozího pododstavce platí rovněž v případě, kdy kapitán nebo kterýkoliv člen posádky má být vyslýchán orgány přijímajícího státu.

6. V případě, že jde o neodkladné opatření, nebo je-li vyšetřování prováděno na žádost kapitána, musí o tom být konzulární úředník informován v průběhu vyšetřování, a to co možná nejdříve.

Na požádání bude konzulární úředník v takovém případě rovněž zpraven o průběhu vyšetřování konaného za jeho nepřítomnosti.

7. Ustanovení odstavců 5 a 6 tohoto článku nemohou být použita proti orgánům přijímajícího státu tehdy, jde-li o uplatnění celních zákonných opatření a předpisů a dalších kontrolních opatření vztahujících se na zdravotnictví, přístavní policii, zabezpečení zboží a přístup cizinců.

8. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na válečné lodě.

Článek 42

1. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne nebo je jinak poškozena v hraničním pásmu přijímajícího státu, podají o tom příslušné orgány tohoto státu bez prodlení zprávu konzulárnímu úřadu a seznámí ho s učiněnými nebo zamýšlenými opatřeními k záchraně cestujících, lodí a nákladu.

Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc lodí, členům posádky a cestujícím a učinit veškerá opatření k zabezpečení nákladu a k opravě lodí. Může se rovněž obrátit na orgány přijímajícího státu se žádostí o taková opatření.

2. Jestliže provozovatel lodí, kapitán nebo jakákoliv oprávněná osoba není s to, aby učinila nezbytná opatření k udržování a správě lodí nebo jejího nákladu, může konzulární úředník učinit jménem provozovatele lodí opatření, která by v tomto směru mohl provozovatel lodí učinit.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se rovněž vztahují na jakýkoli předmět, který patří občanu vysílajícího státu a pochází z nákladu lodí vysílajícího státu nebo třetího státu, který by byl nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží příj-

majícího státu nebo dopraven do přístavu konzulárního obvodu.

4. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytou konzulárnímu úředníku nezbytnou pomoc při všech opatřeních, jež je třeba učinit při poškození lodí.

5. Loď, která utrpěla poškození, její náklad a palubní zásoby nepodléhají na území přijímajícího státu celním poplatkům, pokud nejsou vydány k použití nebo spotřebě v tomto státě.

Článek 43

Konzulární úředníci mohou vykonávat dozorní a inspekční funkce stanovené zákonodárstvím vysílajícího státu a týkající se letadel tohoto státu a jejich posádek. Jsou rovněž oprávněni poskytovat těmto letadlům a posádkám pomoc.

Článek 44

1. Konzulární úřad může za konzulární úkony vybírat na území přijímajícího státu poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

2. Částky vybrané ve formě poplatků a dávek uvedených v odstavci 1 tohoto článku a stvrzenky o jejich zaplacení jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

Článek 45

Kromě funkcí stanovených touto úmluvou mohou konzulární úředníci vykonávat jiné konzulární funkce, které nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu.

HLAVA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 46

1. Bez újmy na svých výsadách a imunitách mají všechny osoby požívající těchto výsad a imunit dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu. Jsou rovněž povinny nevměšovat se do vnitřních věcí tohoto státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 47

Členové konzulárního úřadu se podřídí všem závazkům uloženým zákony a předpisy přijímajícího státu a týkajícím se občanskoprávní odpovědností za škody způsobené třetím osobám při provozu vozidla, lodí nebo letadla.

Článek 48

1. Členové konzulárního úřadu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usadí nebo vykonávají soukromou výdělečnou činnost v tomto státě, požívají jen imunit uvedených

v článku 13 odstavec 1 a v článku 14 odstavec 3 této úmluvy.

2. Ustanovení hlavy II této úmluvy, s výjimkou článku 14 odstavec 3, se nevztahují na:

- a) rodinné příslušníky osob podle odstavce 1 tohoto článku,
- b) rodinné příslušníky člena konzulárního úřadu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usedlí nebo vykonávají soukromou výdělečnou činnost v tomto státě;
- c) členy soukromého personálu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usedlí nebo kteří vykonávají soukromou výdělečnou činnost v tomto státě.

3. Přijímající stát musí vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku takovým způsobem, aby neodůvodněně neomezoval výkon funkcí konzulárního úřadu.

Článek 49

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislosti dovolují, rovněž na výkon konzulárních funkcí uskutečňovaný diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárním oddělení nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise jsou pí-

Z plné moci

presidenta Československé socialistické republiky:

V. Pleskot v. r.

semně oznamována ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou i nadále upravovány pravidly mezinárodního práva o diplomatických stycích.

Článek 50

Tato úmluva nahrazuje a ruší Konzulární úmluvu mezi Československem a Francií podepsanou v Paříži dne 3. června 1927.

Článek 51

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Paříži.

Článek 52

Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti, dokud jí jedna z vysokých smluvních stran nevypraví s šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Na důkaz toho zmocněnci vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Praze dne 22. ledna 1969 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci

presidenta Francouzské republiky:

R. Lalouette v. r.

80

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. května 1971

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích na československo-polských státních hranicích o spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách

Dne 2. prosince 1967 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích na československo-polských státních hranicích, o spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Varšavě dne 19. dubna 1971.

Podle svého článku 33 vstoupila Smlouva v platnost dnem 19. dubna 1971.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích
na československo-polských státních hranicích, o spolupráci a vzájemné pomoci
v hraničních otázkách

Prezident Československé socialistické republiky a Státní rada Polské lidové republiky vedení snahou prohloubit přátelskou spolupráci a vzájemnou pomoc při vyznačování, udržování a ochraně společných státních hranic a upravit hraniční režim

rozhodli se uzavřít tuto Smlouvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

plk. Dr. Jindřicha Thona,
náměstka ministra vnitra,

Státní rada Polské lidové republiky

div. gen. Grzegorze Korczyńskiego,
náměstka ministra národní obrany,

kterí vyměnivše si plné moci, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I

Průběh a vyznačení státních hranic

Článek 1

Pro účely této smlouvy výrazy „státní hranice“ nebo „hraniční čára“ znamenají čáru vytyčenou podle dokumentů o vytyčení státních hranic (dále jen „hraniční dokumenty“), které jsou nedílnou součástí Smlouvy mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o konečném vytyčení státních hranic, podepsané ve Varšavě dne 13. června 1958.

Článek 2

1. Na pozemních úsecích a na místech, kde státní hranice protínají stojaté nebo tekoucí vody tak, že přecházejí na druhý břeh, je hraniční čára pevná a probíhá přímočaře od jednoho hraničního znaku ke druhému. Výjimkou je hraniční čára v Tatrách, kde mezi některými sousedními hraničními znaky probíhá hraniční čára lomeně, přesně po vodním předělu.

2. Na společných hraničních cestách v úsecích vedoucích po státních hranicích probíhá hraniční čára středem cesty.

3. Ve společných hraničních příkopech probíhá hraniční čára středem příkopu.

4. Na hraničních vodních tocích (řekách, potocích a kanálech) je hraniční čára pohyblivá a probíhá přímočaře, lomeně nebo po křivce jejich střednicí, nebo střednicí hlavního ramene.

Článek 3

1. Na hraničních vodních tocích se mění průběh hraniční čáry podle přesunu jejich střednice, který je způsoben:

- pozvolnými přirozenými změnami tvarů břehů hraničních vodních toků,
- úpravami hraničních vodních toků, provedenými v dohodě s příslušnými orgány druhé smluvní strany, při nichž nedojde ke změně rozlohy pobřežního území smluvních stran a pokud pobřežní pozemky jedné smluvní strany se nestanou v důsledku těchto úprav suchými pozemky druhé smluvní strany.

2. Při určování hraniční čáry probíhající střednicí hraničního vodního toku nejsou brány v úvahu zátoky, které se na něm nacházejí; za střednicí hraničního vodního toku se považuje v takovém případě vyrovnaná čára stejně vzdálená od příměreně vyrovnaných čar obou břehů. V místech, kde není možno přesně určit tuto čáru břehů, pokládá se za střednicí hraničního vodního toku střednice vodní hladiny při stavu vody, který trvá v roce nejdéle.

3. Dojde-li k náhlé přirozené změně koryta hraničního vodního toku, a není-li jej možno uvést do původního stavu, rozhodnou smluvní strany ve vzájemné dohodě, zda státní hranice na tomto úseku zůstanou nezměněny nebo zda se změní a budou nově vytyčeny.

Článek 4

Jiné změny v průběhu hraniční čáry, než uvedené v článku 3, mohou nastat jen tehdy, uzavřou-li o tom smluvní strany zvláštní smlouvu.

Článek 5

1. Průběh hraniční čáry je vyznačen hraničními znaky jednotlivými (jež tvoří jeden mezník), zdvojenými (jež tvoří dva mezníky) a trojitými (jež tvoří tři mezníky). Hraniční znaky jsou umístěny takto:

- a) jednotlivě, přímo v hraniční čáře, nebo střídavě po obou stranách společných hraničních cest, příkopů a hraničních vodních toků,
- b) zdvojeně, na začátku a na konci společných hraničních cest, příkopů a hraničních vodních toků a na místech, kde pro terénní překážky není možné osadit hraniční znak přímo do hraniční čáry,
- c) trojitě, obdobně jako u zdvojených hraničních znaků v případech, kdy použití zdvojených hraničních znaků nedostačuje pro zřetelné vyznačení průběhu hraniční čáry.

2. Styk státních hranic Československé socialistické republiky, Polské lidové republiky a Svazu sovětských socialistických republik na jihozápadním svahu vrchu Kremence je vyznačen železobetonovým monolitem tvaru trojbokého komolého jehlanu; styk státních hranic Československé socialistické republiky, Polské lidové republiky a Německé demokratické republiky v korytě řeky Lužické Nisy je vyznačen třemi železobetonovými monolity, každý ve tvaru trojbokého komolého jehlanu.

3. Průběh hraniční čáry v zátopě Oravské přehrady je vyznačen železobetonovými monolity, každý ve tvaru čtyřbokého komolého jehlanu.

4. Hraniční čára probíhající skalnatým terénem, zejména v oblasti Tater a Krkonoš, je vyznačena rovněž hraničními znaky vytesanými přímo do skály.

5. Rozměry, tvar a číselné označení hraničních znaků, jakož i jejich poloha ve vztahu k hraniční čáře, jsou stanoveny v hraničních dokumentech.

6. Vyznačení hraniční čáry jiným způsobem, než který byl přijatý při vytyčení průběhu státních hranic, nebo nahrazení dosavadních hraničních znaků znaky jiného typu, se může uskutečnit jen tehdy, uzavřou-li o tom smluvní strany zvláštní smlouvu.

HLAVA II

Udržování státních hranic a hraničních znaků

Článek 6

1. Příslušné orgány smluvních stran udržují státní hranice na celé délce tak, aby jejich průběh byl stále jasný a zřetelný.

2. Podél státních hranic je udržován v náležitém stavu a očišťován od porostů hraniční pruh široký 1 metr po každé straně státních hranic, počítáno od koruny stromů, podél státních hranic probíhajících hraničními vodními toky hraniční pruh široký 2 m na každém břehu. Toto ustanovení se však netýká vegetačního zpevnění břehů.

3. Pěstování vysokých kultur a stavba jakýchkoliv budov a zařízení v hraničním pruhu stanoveném v odstavci 2 nejsou dovoleny kromě případů, kdy se příslušné orgány obou smluvních stran dohodnou jinak. Zákaz stavby budov a zaří-

zení se netýká budov a zařízení určených k ochraně státních hranic.

4. Příslušné orgány smluvních stran zajišťují na svém území čištění hraničního pruhu stanoveného v odstavci 2.

Článek 7

1. Příslušné orgány obou smluvních stran provádějí společné prohlídky v průběhu hraniční čáry na hraničních vodních tocích měřením a jinými pracemi v terénu. Tyto prohlídky se vykonávají každých deset let, pokud o to příslušné orgány jedné ze smluvních stran nepožádají dříve.

2. Zjistí-li se změna v průběhu hraniční čáry ve smyslu článku 3 odstavce 1, provedou příslušné orgány obou smluvních stran nové zaměření a vyznačení platného průběhu hraniční čáry. O těchto pracích se vyhotoví zápis, jehož vzor stanoví příslušné orgány smluvních stran; každý zápis se připojí k hraničním dokumentům. Dojde-li ke změně průběhu hraniční čáry ve smyslu článku 3 odstavce 3 a článku 4, příslušné orgány obou smluvních stran vyhotoví dokumenty o novém vytyčení státních hranic.

3. K provedení prací uvedených v odstavci 1 a 2 příslušné orgány smluvních stran povolají na základě parity odborníky, jakož i jiné osoby.

4. Zápisy a dokumenty vyhotovené ve smyslu odstavce 2 podléhají schválení podle právních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejich schválení.

5. Nové dokumenty pro jednotlivé úseky hraničních vodních toků uvedené v odstavci 4 nahrazují hraniční dokumenty ve vztahu k těmto úsekům.

6. Příslušné orgány smluvních stran udržují v náležitém stavu břehy hraničních vodních toků tak, aby — s výjimkou případů uvedených v článku 3 a 4 — nedocházelo ke změně v průběhu hraniční čáry.

Článek 8

1. Příslušné orgány smluvních stran udržují hraniční znaky v takovém stavu, aby jejich umístění, vzhled, tvar, rozměry a barvy odpovídaly požadavkům stanoveným hraničními dokumenty.

2. Příslušné orgány smluvních stran provádějí jednou za pět let společné přezkoušení stavu a rozmístění hraničních znaků ve smyslu odstavce 1; o těchto pracích vyhotoví příslušný protokol. Podle potřeby se v rámci tohoto přezkoušení mohou uskutečnit práce spojené s vyměřováním, které provádějí příslušné orgány té smluvní strany, jež podle ustanovení článků 9 a 10 tyto znaky udržuje; těchto prací se zúčastní zástupci příslušných orgánů druhé smluvní strany.

3. Práce spojené s vyměřováním ve smyslu odstavce 2 se mohou v odůvodněných případech uskutečnit i mimořádně, pokud se na tom příslušné orgány dohodnou.

4. Protokol vyhotovený ve smyslu odstavce 2 obsahuje zejména výsledek společného přezkoušení stavu a rozmístění hraničních znaků, průběhu hraniční čáry, stavu hraničního pruhu stanoveného v článku 6 a termíny provedených prací spojených s udržováním hraničních znaků. K tomuto protokolu budou připojeny zápisy vyhotovené podle článku 7 odstavce 2 a podle článku 11 odstavce 7; protokol podléhá schválení ve smyslu článku 7 odstavce 4.

Článek 9

Smluvní strany udržují hraniční znaky takto:

- a) hraniční znaky osazené na území Československé socialistické republiky udržuje Československá strana a hraniční znaky osazené na území Polské lidové republiky udržuje polská strana,
- b) hraniční znaky osazené přímo v hraniční čáře udržuje každá ze stran na úsecích jí přidělených; po uplynutí každého pětiletého období si obě strany vymění udržování úseků,
- c) hraniční znaky vyznačující styk státních hranic Československé socialistické republiky, Polské lidové republiky a Svazu sovětských socialistických republik a styk státních hranic Československé socialistické republiky a Polské lidové republiky a Německé demokratické republiky uvedené v článku 5 odstavci 2 udržují smluvní strany podle zvláštních dohod.

Článek 10

1. Určují se tyto úseky pro udržování hraničních znaků:

- úsek 1 — od hraničního znaku I/1 (Kremenec) k hraničnímu znaku 137/1,
- úsek 2 — od hraničního znaku 137/1 k hraničnímu znaku II/1,
- úsek 3 — od hraničního znaku II/1 k hraničnímu znaku II/172,
- úsek 4 — od hraničního znaku II/172 k hraničnímu znaku III/1,
- úsek 5 — od hraničního znaku III/1 k hraničnímu znaku 160/9,
- úsek 6 — od hraničního znaku 160/9 k hraničnímu znaku IV/1,
- úsek 7 — od hraničního znaku IV/1 k hraničnímu znaku 132/12,
- úsek 8 — od hraničního znaku 132/12 k hraničnímu znaku V/1,
- úsek 9 — od hraničního znaku V/1 k hraničnímu znaku V/143,
- úsek 10 — od hraničního znaku V/143 k hraničnímu znaku VI/1,
- úsek 11 — od hraničního znaku VI/1 k hraničnímu znaku VI/83,

úsek 12 — od hraničního znaku VI/83 k hraničnímu znaku na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Polské lidové republiky a Německé demokratické republiky.

2. V období pěti let počítáno ode dne, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, udržují hraniční znaky:

- a) Československá strana na úsecích 1, 3, 5, 7, 9, 11,
- b) polská strana na úsecích 2, 4, 6, 8, 10, 12.

3. Na základě protokolu vyhotoveného ve smyslu článku 8 odstavce 4 provedou v nejbližší době příslušní hraniční zmocněnci předání a převzetí úseků ve smyslu článku 9 písmene b)

Článek 11

1. Dojde-li ke ztrátě, zničení nebo poškození hraničního znaku, provedou jeho obnovu nebo opravu příslušné orgány té smluvní strany, na jejímž území se hraniční znak nachází nebo která hraniční znak udržuje.

2. Při obnově nebo opětovném osazení hraničních znaků, které byly poškozeny nebo zničeny na hraničních vodních tocích, lze změnit umístění těchto znaků a nově je osadit tam, kde nebudou ohroženy nebo zničeny; takové přemístění hraničních znaků nemá vliv na průběh hraniční čáry.

3. Ustanovení odstavce 2 lze použít rovněž v nezbytných případech na úsecích státních hranic probíhajících společnými hraničními cestami a příkopy, jakož i soutěskami.

4. V nezbytných případech lze osadit doplňkové hraniční znaky, tak, aby se nezměnil průběh hraniční čáry. Tyto znaky musí odpovídat vzorům uvedeným v hraničních dokumentech.

5. Obnova, opětovné osazení hraničních znaků nebo jejich přemístění, jakož i osazení doplňkových hraničních znaků, lze provést jen společně příslušnými orgány smluvních stran.

6. Zjistí-li se, že měřické údaje vykázané v hraničních dokumentech se neshodují s výsledky společného měření provedeného v terénu, platí v tomto případě výsledky z terénních měření za podmínky, že od doby vytyčení státních hranic se umístění hraničních znaků nezměnilo.

7. Pro každý hraniční znak osazený na novém místě ve smyslu ustanovení odstavce 5 a pro případ uvedený v odstavci 6, pořídí se zápis, o němž je zmínka v článku 7 odstavci 2, a to ve dvou vyhotoveních, každý v jazyce českém nebo slovenském a polském; zápis musí odpovídat hraničním dokumentům a musí být k nim připojen. Ustanovení článku 7 odstavce 4 platí obdobně.

8. Příslušné orgány smluvních stran učiní potřebná opatření k zajištění náležité ochrany hraničních znaků. V případě poškození nebo zničení hraničního znaku hradí náklady spojené s jeho

opravou nebo obnovu strana, na jejímž území má bydliště osoba, které poškození nebo zničení způsobila; nelze-li zjistit tuto osobu nebo je-li poškození nebo zničení hraničního znaku důsledkem přírodních vlivů, hradí náklady spojené s opravou nebo obnovou smluvní strana, která tento hraniční znak podle ustanovení článku 9 udržuje.

HLAVA III

Hraniční zmocněnci

Článek 12

1. Zřizují se hlavní hraniční zmocněnci, zástupci hlavních hraničních zmocněnců, hraniční zmocněnci, zástupci hraničních zmocněnců a pomocníci hraničních zmocněnců, kteří plní úkoly vyplývající pro ně z této smlouvy.

2. Vláda každého státu jmenuje hlavního hraničního zmocněnce pro československo-polské státní hranice.

3. Příslušný ministr jmenuje zástupce hlavního hraničního zmocněnce, hraničního zmocněnce a jejich zástupce.

4. Hraniční zmocněnec jmenuje své pomocníky.

Článek 13

1. Hlavní hraniční zmocněnci zejména:

- a) vyhodnocují problematiku ochrany státních hranic, stav a údržbu hraničních znaků a společně provádějí opatření k řádnému zajištění státních hranic,
- b) koordinují činnost hraničních zmocněnců,
- c) koordinují činnost pohraničních orgánů při ochraně státních hranic a stanoví zásady pro provádění společných opatření na státních hranicích,
- d) projednávají závažné události na státních hranicích,
- e) projednávají otázky, které nebyly vyřešeny hraničními zmocněnci nebo otázky, které přesahují pravomoc hraničních zmocněnců,
- f) postupují k projednávání diplomatickou cestou otázky, které nemohli vyřešit a otázky, které přesahují jejich pravomoc; o postoupení otázky k projednání se informují.

2. Ustanovení odstavce 1 nevylučuje možnost, aby byly předány hlavním hraničním zmocněncům k dalšímu projednání otázky, které byly projednávány diplomatickou cestou.

Článek 14

1. Hraniční zmocněnci vyhodnocují stav ochrany státních hranic a koordinují službu pohraničních orgánů.

2. Hraniční zmocněnci prošetřují, projednávají a v případech, kde to jejich působnost připouští,

řeší události a jiné případy na státních hranicích, a to zejména:

- a) střetbu přes státní hranice a její následky,
- b) usmrcení nebo ublížení na zdraví v důsledku činnosti, jež vyvolala tyto následky na území druhé smluvní strany,
- c) neoprávněný přechod státních hranic,
- d) neoprávněné zdržování se říčních plavidel u břehu druhé smluvní strany,
- e) nálezy předmětů a zvířat, která se ocitla na území druhé smluvní strany,
- f) přemístění, poškození nebo zničení hraničních znaků; za tím účelem provádějí obhlídku stavu a rozmístění hraničních znaků a zároveň stavu hraničního pruhu zmíněného v článku 6 odstavci 2, vzájemně se informují o zjištěných nedostatcích a předávají si návrhy na odstranění závad,
- g) krádež, rozkrádání nebo zničení a poškození majetku na území druhé smluvní strany,
- h) neoprávněný styk přes státní hranice,
- i) případy narušení pořádku na státních hranicích, jejichž důsledkem vznikne nárok na náhradu škody,
- j) jiné hraniční otázky, které nemusí být řešeny hlavním hraničním zmocněncem nebo diplomatickou cestou.

3. Hraniční zmocněnci vykonávají každé 2 roky společně obhlídky hraničních znaků a hraničního pruhu zmíněného v článku 6 odstavci 2; společně obhlídky se mohou uskutečnit i mimořádně.

4. Hraniční zmocněnci se neprodleně informují o případech hromadného výskytu nemocí lidí, zvířat a rostlin, výskytu počinů a lesních škůdců, jakož i nebezpečí požáru v pohraničních oblastech, aby mohly příslušné orgány provést opatření proti šíření těchto nemocí, škůdců nebo požárů.

5. Hraniční zmocněnec může předat každou otázku, která má zvlášť velký význam, k projednání hlavnímu hraničnímu zmocněnci, o čemž informuje zároveň hraničního zmocněnce druhé smluvní strany.

6. Zvlášť vážné případy na státních hranicích, jako jsou zejména usmrcení a těžká újma na zdraví, musí být vždy postupovány prostřednictvím hlavního hraničního zmocněnce k projednání diplomatickou cestou; avšak i v těchto případech mají hraniční zmocněnci povinnost případ náležitě prošetřit.

7. Prošetřování událostí a jiných případů na státních hranicích se provádí na místě samém. Je-li to nutné, vyhotoví se o průběhu a výsledku tohoto vyšetřování protokol doložený potřebnými náčrtky, fotografiemi a jinými doklady; tyto úkony nemají charakter vyhledávání ani vyšetřování.

8. Ustanovení tohoto článku nevylučují možnost, aby otázky, které byly projednávány hlavními hraničními zmocněnci nebo diplomatickou

cestou, byly předány k projednání hraničním zmocněncům.

Článek 15

1. Zástupci hlavních hraničních zmocněnců a zástupci hraničních zmocněnců mají v rozsahu jim vymezené činnosti stejná práva a povinnosti jako zmocněnci, které zastupují.

2. Pomocníci hraničních zmocněnců plní úkoly uložené jim hraničními zmocněnci nebo jejich zástupci.

Článek 16

Hlavní hraniční zmocněnci, jejich zástupci, hraniční zmocněnci, jejich zástupci a pomocníci setkávají se zásadně na společných hraničních schůzkách nebo jednáních.

Článek 17

1. Hraniční zmocněnci jsou povinni provádět přiměřená opatření, aby zabránili neoprávněným přechodům státních hranic. Hraniční zmocněnci se vzájemně informují o opatřeních provedených proti narušitelům státních hranic.

2. Pohraniční orgány jsou povinny bezodkladně po obdržení hlášení o neoprávněném přechodu státních hranic učinit taková opatření, aby dopadly osobu, která narušila státní hranice; s výsledkem musí být seznámen hraniční zmocněnec druhé smluvní strany.

3. V případě, že stopy osoby, která neoprávněně překročila státní hranice, vedou na území druhé smluvní strany, musí stíhající orgány bezodkladně předat všechny potřebné údaje pohraničním orgánům druhé smluvní strany a tím jim umožnit další stíhání.

4. V případě, že se vede bezprostřední stíhání přes státní hranice, může se stíhání na území druhé smluvní strany provádět se souhlasem jejího hraničního zmocněnce nebo jeho zástupce; bez tohoto souhlasu může se vést stíhání — s výjimkou měst a obcí — jen v případech, kdy prodlení by mohlo způsobit nebezpečí útěku pachatele, ale jen do místa, v němž stíhající orgán zastihne orgán druhé smluvní strany; stíhání na území druhé smluvní strany nesmí být prováděno do větší hloubky než pět kilometrů. Při stíhání nesmí stíhající orgán použít zbraně s výjimkou případů nutné obrany, rovněž nesmí provádět osobní a domovní prohlídku; může se však přesvědčit, zda zadržená osoba nemá u sebe předměty, kterých by mohla použít k útoku proti stíhajícímu orgánu, a tyto předměty odebrat.

5. Za bezprostřední stíhání se považuje případ, kdy stíhaný je v dohledu stíhajícího orgánu, nebo jde-li služební pes po pachové stopě.

6. Osoba zadržená při stíhání na území druhé smluvní strany bude předána pohraničním orgánům této strany spolu s předměty, které měla

u sebe v době stíhání a zadržení. Ustanovení článků 18—20 platí obdobně.

Článek 18

1. Osoby, které úmyslně neoprávněně přešly státní hranice a byly zadrženy, budou na základě rozhodnutí hraničního zmocněnce smluvní strany, na jejímž území byly zadrženy, předány hraničnímu zmocněnci druhé smluvní strany, a to zpravidla do čtyřiceti osmi hodin od okamžiku zadržení. Současně budou předány předměty, které tyto osoby měly u sebe v okamžiku zadržení a které byly vyvezeny z území druhé smluvní strany. Nebudou však vráceny nezákonně získané platební prostředky té smluvní strany, na jejímž území byla osoba zadržena.

2. Osoby uvedené v odstavci 1 nebudou předány, jestliže jsou občany té smluvní strany, na jejímž území byly zadrženy.

3. Osoby uvedené v odstavci 1 nemusí být předány, jestliže kromě neoprávněného přechodu státních hranic spáchaly jiný trestný čin na území té smluvní strany, kde byly zadrženy, a je pro tento trestný čin proti těmto osobám vedeno trestní stíhání.

4. Nedošlo-li k předání osob uvedených v odstavci 1 z důvodů uvedených v odstavci 3 nebo nelze-li předání provést do čtyřiceti osmi hodin z jakýchkoli jiných příčin, je nutno o tom nejpozději do osmi dnů od okamžiku zadržení takovéto osoby uvědomit hraničního zmocněnce druhé smluvní strany a sdělit příčiny. V takových případech o předání rozhodují příslušné orgány.

Článek 19

1. Osoby, které neúmyslně přešly neoprávněně státní hranice a byly zadrženy na území jedné smluvní strany, budou předány neprodleně nejbližšímu pohraničnímu orgánu té smluvní strany, z jejíhož území přišly. Současně budou předány předměty, které tyto osoby měly u sebe v okamžiku zadržení a které byly vyvezeny z území druhé smluvní strany.

2. Jestliže se osoby uvedené v odstavci 1 dopustily trestného činu na území té smluvní strany, kde byly zadrženy, platí ustanovení článku 18 odstavce 3 a 4 obdobně.

Článek 20

Hraniční zmocněnec jedné smluvní strany může odmítnout nebo odložit převzetí osob, o nichž pojednává článek 18 nebo 19, předávaných hraničním zmocněncem druhé smluvní strany, přičemž sdělí příčiny odmítnutí nebo odložení převzetí.

Článek 21

1. Hraniční zmocněnci projednávají společně nároky na náhradu škody, způsobené porušením pořádku na státních hranicích, nepřesahující škodu

dy vzniklé na území Československé socialistické republiky Kčs 1000 a škody vzniklé na území Polské lidové republiky 1500 zlotých. Nedojde-li mezi nimi k dohodě, bude věc postoupena k dalšímu opatření hlavnímu hraničnímu zmocněnci. Jestliže hlavní hraniční zmocněnec záležitost nevyřídí nebo převyšuje-li škoda uvedenou částku, bude záležitost postoupena k projednání diplomatickou cestou.

2. O způsobu úhrad odškodnění se dohodnou příslušné orgány smluvních stran podle platných předpisů o platebním styku mezi oběma státy.

3. Rozhodnutí hraničních zmocněnců v případech uvedených v odstavci 1 nevylučují možnost uplatňovat nároky u soudu.

4. Výše částek uvedených v odstavci 1 se může měnit výměnou nót.

Článek 22

1. Hlavní hraniční zmocněnci a jejich zástupci, hraniční zmocněnci a jejich zástupci, pomocníci, experti, překladatelé a jiné osoby doprovázející je při přechodu státních hranic a v době pobytu na území druhé smluvní strany, v souvislosti s výkonem jejich služební činnosti vyplývající z této smlouvy, jsou osvobozeni od dovozních a vývozních omezení, od cla a jiných poplatků, pokud jde o jejich služební dokumenty, dopravní prostředky a jiné předměty určené pro jejich úřední činnost a nezbytnou osobní potřebu.

2. Hlavní hraniční zmocněnci a jejich zástupci, hraniční zmocněnci a jejich zástupci jsou při překračování státních hranic v souvislosti se svojí služební činností ve smyslu této smlouvy osvobozeni od celní prohlídky; osvobození se vztahuje i na předměty uvedené v odstavci 1 a jimi převážené.

3. Osoby uvedené v odstavci 1 mohou za pobytu na území druhé smluvní strany nosit služební stejnokroj a osobní zbraň; při výkonu své funkce na tomto území požívají osobní nedotknutelnosti; jejich služební dokumenty jsou rovněž nedotknutelné. Druhá smluvní strana bude poskytovat těmto osobám nezbytnou pomoc, a to zejména tím, že jim na požádání poskytne dopravní prostředky, ubytování a spojení s jejich vlastními orgány.

HLAVA IV

Používání společných cest a stezek

Článek 23

1. Hraniční cesty, které byly smluvními stranami uznány v hraničních dokumentech za společné, jakož i cesty a stezky, které se částečně nacházejí na území jedné smluvní strany a byly jinými smlouvami stanoveny jako společné, jsou přístupny občanům obou států bez rozdílu.

2. Příslušné orgány smluvních stran určují ve vzájemné dohodě zásady udržování společných cest a stezek.

Článek 24

1. Občané smluvních stran používající společných cest a stezek podléhají právním předpisům svého státu.

2. Pohraniční a celní orgány smluvních stran mohou při výkonu služby na společných cestách a stezkách žádat předložení průkazu totožnosti od všech osob, které těchto cest a stezek používají.

3. Dopustí-li se občan jedné ze smluvních stran používající společné cesty nebo stezky nezákonného jednání podle právních předpisů svého státu, mohou jej orgány uvedené v odstavci 2 zadržet a zajistit věci, které byly předmětem nebo sloužily ke spáchání nezákonného jednání.

4. Občané smluvních stran zadrženi na společných cestách a stezkách podle odstavce 3 budou předáni orgánům svého státu. Současně se zadržеныmi občany se předají věci, které měli v době zadrženi u sebe s výjimkou nezákonně získaných platebních prostředků té smluvní strany, jejímiž orgány byli zadrženi.

5. V případě zadrženi občanů smluvních stran v okamžiku společného nezákonného jednání orgán provádějící zadrženi předá zadržného občana druhé smluvní strany spolu s věcmi, které má u sebe, orgánům jeho státu. Předání nepodléhá ty věci, které byly předmětem nebo sloužily ke spáchání nezákonného jednání a nezákonně získané platební prostředky té smluvní strany, jejíž orgány provedly zadrženi.

6. Předání osob zadržných podle odstavce 4 a 5 je třeba uskutečnit do čtyřiceti osmi hodin od okamžiku zadrženi.

HLAVA V

Používání železnic, silnic, vodních cest a jiných zařízení sloužících dopravě, jimiž probíhají státní hranice nebo jež jsou jimi přefaty

Článek 25

1. Provoz na železnicích, silnicích, vodních cestách a jiných zařízeních sloužících dopravě, jimiž probíhají státní hranice nebo jež jsou jimi přefaty, a na vyznačených hraničních přechodech upravují zvláštní smlouvy, které rovněž upravují otázky jejich údržby a obnovy.

2. V místech, kde jsou státní hranice přefaty ve smyslu odstavce 1, umísťují příslušné orgány každé smluvní strany na svém území zábrany (závory), nebo zvláštní znaky a udržují je v náležitém stavu.

HLAVA VI

Zemědělství, lesní hospodářství, rybolov a myslivost

Článek 26

1. Na pozemcích přiléhajících ke státním hranicím hospodaří každá smluvní strana tak, aby nepůsobila škody hospodářství druhé smluvní stra-

ny; zejména použije vhodných prostředků, aby zabránila hromadnému výskytu nemocí lidí, zvířat, rostlin a hromadnému výskytu polních a lesních škůdců. Příslušné orgány smluvních stran poskytují si při tom vzájemnou pomoc.

2. Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území vznikl lesní požár v blízkosti státních hranic, použijí všech možných opatření, aby požár lokalizovaly a uhasily a zabránily jeho rozšíření přes státní hranice. Vznikne-li nebezpečí, že lesní požár se rozšíří přes státní hranice, tyto orgány uvědomí bezodkladně příslušné orgány druhé smluvní strany, aby bylo možno použít vhodných prostředků k lokalizaci požáru.

Článek 27

1. Osoby bydlící na území jedné ze smluvních stran mohou lovit ryby v hraničních vodách až po hraniční čáru, přičemž musí dodržovat platné předpisy státu, z jehož území loví.

2. Lovění ryb je dovoleno zásadně ve dne, od východu do západu slunce. Lovění ryb v noci se může provádět jen se souhlasem pohraničních orgánů.

3. Rybolov a ochrana ryb v hraničních vodách se upravuje zvláštní smlouvou.

Článek 28

1. Příslušné orgány smluvních stran se v případě potřeby dohodnou o otázkách týkajících se ochrany spárkaté a pernaté zvěře, jakož i o současně probíhajících obdobích zákazu lovu na jednotlivých úsecích státních hranic.

2. Pohraniční orgány smluvních stran se uvědomí o době a místech, kde budou pořádány v blízkosti státních hranic hony s použitím střelných zbraní.

3. Při honech je zakázáno střílet nebo honit spárkatou a pernatou zvěř na území druhé smluvní strany.

HLAVA VII

Společná ustanovení

Článek 29

Smluvní strany se uvědomí výměnou nót, které orgány budou příslušné ve smyslu této smlouvy.

Za Československou socialistickou republiku:

plk. dr. Jindřich Thon

Výměna nót se uskuteční do devadesáti dní ode dne účinnosti této smlouvy.

Článek 30

Příslušné ústřední orgány obou smluvních stran mohou uzavírat dohody potřebné k provádění této smlouvy.

Článek 31

Společná rozhodnutí hlavních hraničních zmocněnců a jejich zástupců, hraničních zmocněnců a jejich zástupců nabývají platnosti podpisem, pokud v nich není stanoveno jinak.

Článek 32

1. Každá smluvní strana hradí náklady na hraniční schůzky a jednání ve smyslu článku 16 uskutečněné na svém území.

2. Náklady související s činností expertů, povolávaných hraničními zmocněnci, a pomocného personálu hradí smluvní strana, která je povolala.

3. Náklady související s činností odborníků a jejich pomocného personálu, předvídanou v článku 7, 8 a v článku 11 odstavci 5, hradí smluvní strana, která je vysílá.

HLAVA VIII

Závěrečná ustanovení

Článek 33

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, které budou vyměněny ve Varšavě.

Článek 34

Tato smlouva se uzavírá na dobu pěti let a její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, dokud ji žádná ze smluvních stran písemně nevyhoví šest měsíců před uplynutím pětiletého období platnosti.

Dáno v Praze dne 2. prosince 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Za Polskou lidovou republiku:

div. gen. Grzegorz Korczyński

81

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 1. června 1971

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Svazu sovětských socialistických republik o zřízení a činnosti
Domu sovětské vědy a kultury v Praze**

Dne 12. května 1971 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o zřízení a činnosti Domu sovětské vědy a kultury v Praze.

Podle svého článku 11 vstoupila Dohoda v platnost dnem 12. května 1971.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Svazu sovětských socialistických republik o zřízení a činnosti
Domu sovětské vědy a kultury v Praze**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik vedeny snahou, v duchu Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci sjednané mezi oběma státy dne 6. května 1970, dále prohlubovat vzájemnou spolupráci v oblasti politických, vědeckých a kulturních vztahů, rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

Vláda Československé socialistické republiky souhlasí se zřízením vědeckého a kulturního střediska Svazu sovětských socialistických republik v Československé socialistické republice.

Toto středisko ponese název „Dům sovětské vědy a kultury v Praze“ (dále jen Dům).

Článek 2

Posláním Domu je napomáhat upevňování věčného a nerozborného přátelství mezi národy Československa a Sovětského svazu, seznamování Československé veřejnosti s úspěchy Sovětského svazu, dosaženými při výstavbě komunismu, s úspěchy sovětské vědy, techniky, literatury a umění, se zahraniční politikou sovětského státu a se životem sovětských lidí.

Dům vyvíjí svoji činnost v Československé socialistické republice v těsné spolupráci se Společností sovětsko-československého přátelství, jakož i se Svazem československo-sovětského přátelství, s československými státními a společenskými orgány a organizacemi, kterým poskytuje nezbytnou pomoc při rozvoji přátelských kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy.

Dům se opírá ve své činnosti o plány vědecké a kulturní spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, jakož i o plány spolupráce československých a sovětských společenských organizací.

Článek 3

Činnost Domu bude zajišťovat a financovat Svaz sovětských společností pro přátelství a kulturní styky se zahraničím. Tato činnost se uskutečňuje za aktivní podpory sovětských státních a společenských orgánů a organizací.

Dům je samostatnou právní osobou, jehož činnost zahrnuje celé území Československé socialistické republiky a řídí se příslušnými právními předpisy, platnými v Československé socialistické republice.

Článek 4

Ředitel Domu je plně odpovědný za jeho činnost a za dodržování právních předpisů, platných v Československé socialistické republice.

Na sovětské státní občany, vysílané k působení v Domě, se vztahují příslušné československé právní předpisy, jakož i příslušné dohody uzavřené mezi oběma státy.

Článek 5

K zabezpečení činnosti Domu mohou být zaměstnání místní pracovníci z řad československých státních občanů nebo sovětských státních občanů, žijících v Československé socialistické republice.

Na československé státní občany a na sovětské státní občany, kteří mají trvalé bydliště v Československé socialistické republice, se vztahuje pracovní a sociální zákonodárství Československé socialistické republiky.

Tito pracovníci budou najímání prostřednictvím Správy služeb diplomatickému sboru ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky.

Článek 6

Při své činnosti Dům široce využívá různých způsobů informační a kulturně masové práce:

- pořádá k různým otázkám vědy, techniky, kultury a společensko-politické činnosti přednášky, besedy, tématické večery, setkání s československými a sovětskými zasloužilými pracovníky průmyslu a zemědělství, pracovníky v oboru vědy, techniky, literatury a umění;
- organizuje práci vědeckotechnické knihovny, jakož i knihovny umělecké literatury a metodického kabinetu ruského jazyka, systematicky napomáhá učitelům ruského jazyka v Československé socialistické republice i těm, kdo se samostatně učí ruskému jazyku;
- pořádá tiskové konference a setkání s československou veřejností, zástupci tisku, rozhlasu a televize, rozšiřuje sovětské zpravodajské publikace a informační materiály o Sovětském svazu, včetně vlastních publikací a informačních materiálů;
- pořádá bezplatně veřejné promítání uměleckých, dokumentárních, populárně vědeckých a amatérských filmů, filmové festivaly, koncerty a vystoupení československých a sovětských umělců a účastníků umělecké tvořivosti;
- organizuje výstavy o různých oblastech činnosti a života národů Sovětského svazu, o přátelství a spolupráci československého a sovětského lidu;

Za vládu Československé socialistické republiky:

M. Lúčan v. r.

- poskytuje československým organizacím a občanům k dočasnému bezplatnému užívání filmy, výstavy, knihy, gramofonové desky, magnetofonové záznamy, diapozitivy a diafilmy;
- organizuje kluby milovníků sovětské hudby, divadla, kina, výtvarného umění apod.;
- pořádá kulturní programy, různá setkání a jiné akce pro děti.

Článek 7

Za účelem zkoumání požadavků a přání různých vrstev obyvatelstva Československé socialistické republiky může Dům, s cílem zlepšování své práce, organizovat společenské komise pro různé druhy zaměření činnosti Domu, do nichž se mohou zapojit českoslovenští občané, kteří o to projeví zájem.

Článek 8

Československá socialistická republika poskytne Domu na základě zvláštní dohody prostory pro jeho činnost.

Dům bude ke své činnosti využívat konferenční sál, promítací a přednáškovou síň, výstavní síň, vědeckotechnickou knihovnu a knihovnu umělecké literatury s čítárnami, metodický kabinet ruského jazyka, filmotéku, fototéku a fonotéku a další přijímací a služební místnosti, jakož i prodejnu sovětského zboží a restauraci.

Prodejna a restaurace budou provozovány československými hospodářskými organizacemi a budou vyvíjet svoji činnost za podpory sovětské strany na základě zvláštních dohod mezi Domem a těmito organizacemi.

Článek 9

Vnitřní vybavení Domu, kulturně osvětové zařízení, dopravní prostředky Domu, kancelářské potřeby, jakož i knihy, časopisy, gramofonové desky a jiné propagační a informační materiály, určené pro činnost Domu, se propouštějí beze cca za podmínky, že nebudou zcizeny.

Článek 10

Příslušné orgány smluvních stran mohou k této dohodě v případě potřeby sjednávat příslušné protokoly.

Článek 11

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

Tato dohoda se uzavírá na neomezenou dobu a může být písemně vypovězena každou ze smluvních stran na základě šestiměsíční výpovědní lhůty.

Sepsáno v Praze dne 12. května 1971 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Svazu sovětských socialistických republik:

S. Červoněnko v. r.

82

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. června 1971

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku
o mezinárodní silniční dopravě**

Dne 10. listopadu 1970 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o mezinárodní silniční dopravě.

Podle svého článku 13 odst. 1 vstoupila Dohoda v platnost dnem 5. června 1971.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Mínistr:

Ing. Marko v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku
o mezinárodní silniční dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku

vedeny snahou usnadnit mezinárodní silniční dopravu mezi oběma státy a tranzitem jejich územím

se dohodly takto:

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely této Dohody:

a) výraz „dopravce“ znamená osobu (včetně právnické osoby), která je oprávněna buď v Československé socialistické republice nebo ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku, v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy přepravovat a přepravuje

cestující nebo náklady po silnici za úplatu nebo na vlastní účet; obdobně je třeba vykládat výraz dopravce smluvní strany;

b) výraz „osobní vozidlo“ znamená mechanicky poháněné vozidlo silniční dopravy, které:

(i) je konstruováno nebo přizpůsobeno pro použití a používáno pro přepravu cestujících po silnici;

(ii) má nejméně osm míst kromě místa řidiče;

(iii) je evidováno na území jedné smluvní strany a je ve vlastnictví nebo v užívání dopravce nebo pod jeho jménem, při čemž tento dopravce je oprávněn přepravovat cestující na tomto území;

(iv) je dočasně dovezeno na území druhé smluvní strany za účelem provádění mezinárodní přepravy cestujících na toto území z tohoto území nebo tranzitem tímto územím;

c) výraz „nákladní vozidlo“ znamená v článku 11 této Dohody mechanicky poháněné vozidlo silniční dopravy, které:

(i) je konstruováno nebo přizpůsobeno pro použití a používáno pro přepravu nákladů po silnici;

(ii) je evidováno na území jedné smluvní strany a

(iii) je dočasně dovezeno na území druhé smluvní strany za účelem mezinárodní přepravy nákladů, jejich vykládky nebo nakládky v kterémkoliv místě na tomto území nebo za účelem přepravy nákladů tranzitem tímto územím;

anebo se tímto výrazem rozumí přívěs nebo návěs pro připojení k takovému nákladnímu vozidlu a dále v této Dohodě znamená tento výraz nákladní vozidlo, které je ve vlastnictví nebo v užívání dopravce nebo pod jeho jménem, při čemž tento dopravce je oprávněn přepravovat náklady na území, kde je toto vozidlo evidováno;

d) výraz „území“, pokud se týká Československé socialistické republiky, znamená teritorium České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky;

e) výraz „území“, pokud se týká Spojeného království, znamená Anglii, Wales, Skotsko a Severní Irsko.

Článek 2

Příslušné orgány

Smluvní strany si vzájemně písemně oznámí, které orgány jsou příslušné pro účely této Dohody na jejich územích.

Článek 3

Dodržování a používání silničních dopravních předpisů

Doprovce jedné smluvní strany je povinen na území druhé smluvní strany dodržovat vnitrostátní předpisy platné na tomto území, týkající se silniční dopravy a silničního provozu, pracovních hodin a maximálně přípustné doby řízení vozidla, včetně ustanovení mezinárodních úmluv nebo dohod, které platí na tomto území.

Článek 4

Porušení předpisů

(1) V případě porušení ustanovení této Dohody provozovatelem osobního nebo nákladního vozidla anebo řidičem takového vozidla, může příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území došlo k porušení (aniž by se vzdal zákonných sankcí, jež mohou být uplatněny soudy nebo výkonnými orgány této smluvní strany), oznámit porušení příslušnému orgánu druhé smluvní strany, který může provést příslušná opatření podle svých vnitrostátních předpisů.

(2) Příslušný orgán, který obdržel takové oznámení, informuje v nejkratší možné době příslušný orgán druhé smluvní strany o provedeném opatření.

PŘEPRAVA CESTUJÍCÍCH

Článek 5

Příležitostné přepravy cestujících

(1) Dopravce jedné smluvní strany může použít osobní vozidlo pro následující mezinárodní přepravy cestujících na území druhé smluvní strany, aniž od něho bude k tomuto účelu požadováno povolení podle vnitrostátních předpisů druhé smluvní strany:

a) „zájezdy při zavřených dveřích“, tj. přepravy na území nebo přes území druhé smluvní strany, při kterých osobní vozidlo vstoupí na toto území a opustí toto území, aniž by na něm přistoupili nebo vystoupili cestující;

b) „přepravy ve směru tam“, tj. přepravy, při kterých skupina cestujících je přepravena dopravcem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany k přechodnému pobytu a osobní vozidlo opustí toto území prázdné;

c) „přepravy ve směru zpět“, tj. přepravy, při kterých dopravce jedné smluvní strany použije prázdného osobního vozidla ke vstupu na území druhé smluvní strany a přepraví skupinu cestujících zpět na území, na němž je dopravce oprávněn provádět přepravu, přičemž každý z těchto cestujících:

(i) byl přepraven na území druhé smluvní strany tímto dopravcem a

(ii) před započatím této přepravy sjednal kontrakt pro obě jízdy po území smluvní strany, na němž je dopravce oprávněn provádět přepravu.

(2) Nahrazení osobního vozidla, které se stalo nepojízdným při provádění výše uvedených přeprav, jiným osobním vozidlem se může rovněž uskutečnit bez povolení.

Článek 6

Jiné přepravy cestujících

Mezinárodní přepravy cestujících (kromě přeprav uvedených v článku 5 této Dohody), které jsou prováděny dopravcem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, podléhají povolení řízení podle vnitrostátních předpisů platných na tomto území.

PŘEPRAVA NÁKLADŮ

Článek 7

Zádosti o povolení

(1) Dopravce jedné smluvní strany si vyžádá povolení k provedení mezinárodní přepravy nákladů po silnici — s výjimkou přeprav uvedených

v článku 8 této Dohody — na území nebo z území druhé smluvní strany nebo tranzitem tímto územím. Povolení vydává:

- a) dopravcům, kteří jsou oprávněni provozovat přepravu v Československé socialistické republice, příslušný orgán v Československé socialistické republice nebo jiný orgán v Československé socialistické republice pověřený touto činností;
- b) dopravcům, kteří jsou oprávněni provozovat přepravu ve Spojeném království, příslušný orgán ve Spojeném království nebo jiný orgán ve Spojeném království pověřený touto činností.

(2) Povolení opravňuje k jedné jízdě na území druhé smluvní strany tam i zpět nebo k jedné tranzitní jízdě tímto územím tam i zpět.

(3) Vzor povolení dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

(4) Příslušný orgán jedné smluvní strany zašle příslušnému orgánu druhé smluvní strany přiměřený počet platných nevyplněných povolení.

Článek 8

Přepravy nepodléhající povolení

Povolení podle článku 7 této Dohody se nevyžadují pro:

- a) přepravy poškozených vozidel;
- b) přepravy uměleckých děl;
- c) příležitostné přepravy předmětů a zařízení určených výhradně pro reklamu nebo k výchovným účelům;
- d) přepravy věcí, zařízení nebo zvířat určených pro divadelní, hudební, filmová nebo cirkusová představení nebo sportovní podniky, výstavy nebo veletrhy, nebo pro rozhlasová nebo televizní nebo filmová natáčení, a to jak při cestě tam, tak i zpět;
- e) přepravy nákladů pro veletrhy a výstavy;
- f) přepravy pohřební;
- g) přepravy poštovních zásilek;
- h) přepravy stěhovaných svršků prováděné podniky, které mají k tomuto účelu zvláštní personál a zařízení;
- i) přepravy nákladů v motorových nákladních vozidlech, jejichž užitečný náklad (včetně přívěsu) nepřesahuje 1000 kg;
- j) přepravy nákladů na letiště a z letiště v případě odklonění leteckých služeb;
- k) přepravy zvířecích zdechlin určených k likvidaci (nikoliv pro spotřebu);
- l) přepravy včel a rybího plůdku;
- m) přepravy nákladů v přívěsech nebo návěsích, které jsou ve vlastnictví nebo v užívání nebo pod jménem dopravce jedné smluvní strany,

pokud tyto přívěsy nebo návěsy nejsou taženy tahačem evidovaným na území této smluvní strany.

Článek 9

Zpětné náklady

(1) Dopravce jedné smluvní strany může po dodání nákladů na území druhé smluvní strany převzít na tomto území náklad pro zpětnou přepravu.

(2) Dopravce jedné smluvní strany může podle ustanovení odstavce 3 tohoto článku vstoupit s prázdným nákladním vozidlem na území druhé smluvní strany za účelem převzetí nákladů pro přepravu.

(3) Dopravce jedné smluvní strany, který chce převzít náklad na území

a) třetího státu pro dodání na území druhé smluvní strany nebo

b) druhé smluvní strany pro dodání do třetího státu, požádá u příslušného orgánu druhé smluvní strany o povolení k provedení takové přepravy.

Článek 10

Vyloučení kabotáže

Tato Dohoda nedovoluje dopravci jedné smluvní strany převzít náklad k přepravě mezi dvěma místy ležícími na území druhé smluvní strany.

Článek 11

Zdanění

(1) Nákladní vozidla evidovaná na území jedné smluvní strany, která jsou ve vlastnictví osob sídlících na tomto území, jsou osvobozena od daní a dávek zatěžujících provoz nebo užívání vozidel a od poplatků za vydání povolení k přepravě na území druhé smluvní strany.

(2) Osvobození uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na daně nebo na dávky ze spotřeby pohonných hmot nebo na zvláštní poplatky (náhrady za použití určitých mostů, tunelů, přívozů nebo úseků silnice).

(3) Osvobození uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou poskytnuta na území každé smluvní strany vozidlům, na která se vztahují ustanovení tohoto odstavce, pokud budou splněny podmínky stanovené v platných celních předpisech na tomto území o dočasném dovozu bez placení dovozních cel a daní vybíraných při dovozu.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Provádění Dohody

(1) Na žádost příslušného orgánu jedné smluvní strany poskytne příslušný orgán druhé smluvní strany základní dostupné údaje týkající se vývoje přeprav prováděných na základě této Dohody.

[¹] Na žádost jednoho nebo druhého příslušného orgánu zástupci obou stran se sejdou v dohodnutém termínu jako Smíšená komise, aby prozkoumali provádění této Dohody a v případě potřeby dohodli počet povolení za účelem pokrytí běžných a předpokládaných požadavků na přepravu nákladů po silnici.

Článek 13

Platnost Dohody

[¹] Každá ze smluvních stran oznámí druhé smluvní straně, že splnila postup vyžadovaný vnitrostátními předpisy pro vstup Dohody v platnost.

Dohoda vstoupí v platnost třicet dnů po datu uvedeném na pozdějším z těchto oznámení.

[²] Dohoda zůstane v platnosti jeden rok po jejím vstupu v platnost. Zůstane v platnosti i nadále, pokud nebude písemně vypovězena jednou ze smluvních stran v šestiměsíční výpovědní lhůtě.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu účelu řádně zmocnění, podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Praze dne 10. listopadu 1970, ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Dr. Jar. **Podzimek** v. r.

Za vládu
Spojeného království Velké Británie
a Severního Irska:

Howard **Smith** v. r.

83

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. června 1971

o Dohodě o navázání přímé vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v oblasti meliorací a vodního hospodářství

Dne 6. května 1971 byla v Bratislavě podepsána Dohoda o navázání přímé vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v oblasti meliorací a vodního hospodářství.

Podle svého článku 10 vstoupila Dohoda v platnost dnem 6. května 1971.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

Ministr:

Ing. Marko v. r

D O H O D A

o navázání přímé vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v oblasti meliorací a vodního hospodářství

Za účelem dalšího rozšíření a prohloubení vědeckotechnické spolupráce na základě vzájemné socialistické dělby práce a stálé výměny pracovních zkušeností v oblasti meliorací a vodního hospodářství smluvní strany se dohodly na této Dohodě o navázání přímé vědeckotechnické spolupráce, která se bude uskutečňovat podle podmínek a zásad obsažených v Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o vytvoření Mezivládní československo-sovětské komise pro hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci, podepsané v Moskvě dne 27. listopadu 1963.

Č l á n e k 1

Přímá vědeckotechnická spolupráce se bude uskutečňovat v různých organizačních formách, včetně společného uskutečňování vědeckovýzkumných a projekčně konstrukčních prací, výměny vědeckotechnické dokumentace a informací a vzájemného vysílání odborníků a vědeckých pracovníků za účelem společných konzultací a výměny

zkušeností o nejnovějších výsledcích vědy a techniky v oblasti meliorací a vodního hospodářství.

Realizaci přímé vědeckotechnické spolupráce na základě této Dohody budou uskutečňovat:

a) v oblasti vodního hospodářství

- z československé strany — ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky,
- ze sovětské strany — ministerstvo meliorací a vodního hospodářství Svazu sovětských socialistických republik;

b) v oblasti meliorací

- z československé strany — federální ministerstvo zemědělství a výživy Československé socialistické republiky,
- ze sovětské strany — ministerstvo meliorací a vodního hospodářství Svazu sovětských socialistických republik.

*) Zde se vyhláší české znění.

Článek 2

Přímá vědeckotechnická spolupráce se bude uskutečňovat v souladu s perspektivním a ročním plánem, v kterém bude uvedeno: tematika spolupráce, etapy prací, prováděcí lhůty, organizace, které budou řešit společné úkoly, druh a rozsah prací, lhůty vzájemných služebních cest a přijímání odborníků, povinnosti stran, týkající se výměny technické dokumentace a informací.

Při vypracovávání ročních plánů se strany budou řídit výsledky konzultací o perspektivních plánech rozvoje vědy a techniky, jakož i doporučeními v oblasti vědeckotechnické spolupráce, přijatými v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Článek 3

Smluvní strany vypracují a vzájemně si do 1. října každého roku odevzdají k posouzení návrhy plánu přímé vědeckotechnické spolupráce na následující rok.

Roční plány budou smluvními stranami sjednávány do 31. prosince běžného roku s přihlédnutím k zhodnocení přímé vědeckotechnické spolupráce za uplynulý rok.

Článek 4

Návrhy stran na změny a doplňky k ročnímu plánu spolupráce, které vyvstanou v průběhu roku, se operativně projednají a odsouhlasí nejpozději v průběhu dvou měsíců a potom se zařadí do plánu přímé vědeckotechnické spolupráce.

Článek 5

Společné projektové a vědeckovýzkumné práce budou uskutečňovat příslušné organizace v souladu s odsouhlaseným pracovním plánem schváleným příslušnými ministerstvy, uvedenými v článku 1 této Dohody.

Článek 6

Vzájemné vyslání odborníků a vědeckých pracovníků na konzultace a výměnu zkušeností se bude uskutečňovat v souladu s ročními plány vědeckotechnické spolupráce.

Za československou stranu:

ministr lesního a vodního hospodářství
Slovenské socialistické republiky

F. Hagara v. r.

Článek 7

Výměna vědeckotechnické dokumentace se bude uskutečňovat prostřednictvím příslušných orgánů stran způsobem stanoveným příslušnými mezinárodními dokumenty. Výměna informací a hlavně informací o studiu vyspělých vědeckotechnických zkušeností v třetích státech se bude uskutečňovat přímou cestou.

Článek 8

Spolupracující ministerstva uvedená v článku 1 této Dohody si budou vyměňovat odborné články pro jejich uveřejnění v časopisech Československé socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik v souladu s předpisy platnými v těchto státech.

Článek 9

Představitelé smluvních stran se setkávají nejméně jednou do roka, střídavě na území obou států, aby projednali návrhy ročních plánů vědeckotechnické spolupráce, jejich schválení, výměnu informací o splnění vzájemných závazků, zprávy vedoucích spolupracujících organizací o výsledcích společných prací, jakož i návrhy stran, zaměřené na zlepšení organizačních forem a zvýšení efektivnosti spolupráce.

Představitelé smluvních stran připravují společné informace o výsledcích přímé spolupráce pro jednání Stálé subkomise pro vědeckotechnickou spolupráci mezinárodní Československo-sovětské komise pro hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci.

Článek 10

Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem jejího podpisu. Dohoda je uzavřena na neomezenou dobu. Oznámí-li jedna ze smluvních stran písemně svůj úmysl od Dohody ustoupit, Dohoda bude potom platit ještě šest měsíců.

Dáno v Bratislavě dne 8. května 1971 ve dvou vyhotoveních, v jazyce slovenském a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za sovětskou stranu:

náměstek ministra meliorací a vodního
hospodářství
Svazu sovětských socialistických republik

I. Borodavčenko v. r.

84

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. července 1971

o Omluvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o vzájemném zřízení domů kultury

Dne 26. března 1971 byla v Praze podepsána Omluva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o vzájemném zřízení domů kultury.

Podle svého článku 18 vstoupila Omluva v platnost dnem 25. června 1971.

České znění Omluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

O M L U V A

mezi vládou Československé socialistické republiky**vládou Rumunské socialistické republiky o vzájemném zřízení domů kultury**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Rumunské socialistické republiky, vedeny snahou prohlubovat vzájemné poznávání politického, hospodářského a kulturního života národů Československé socialistické republiky a Rumunské socialistické republiky, rozhodly se v souladu s článkem 17 Dohody uzavřené mezi oběma vládami o kulturní spolupráci dne 23. listopadu 1968 uzavřít tuto omluvu a za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Československá strana zřizuje v Bukurešti „Dům české a slovenské kultury“ a rumunská strana zřizuje v Praze „Dům rumunské kultury“.

Článek 2

Posláním domů kultury je přispívat k lepšímu poznání kulturních a materiálních hodnot národů obou zemí organizováním kulturních akcí, poskytováním informací a prodejem kulturních statků.

Domy kultury budou rovněž přispívat k plnění ustanovení prováděcích plánů Dohody o kulturní spolupráci, platných mezi oběma státy.

Článek 3

Domy kultury jsou právními osobami, na něž se vztahují právní předpisy platné v přijímajícím státu.

Článek 4

Dům české a slovenské kultury v Bukurešti bude vykonávat svoji činnost pod záštitou Státního výboru pro kulturu a umění Rumunské socialistické republiky, Dům rumunské kultury v Praze bude vykonávat svoji činnost pod záštitou federálního ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky.

Článek 5

Rízení domu kultury náleží řediteli, kterého jmenuje ze svých státních občanů zřizující stát.

Kromě ředitele může zřizující stát vyslat k působení do domu kultury i další pracovníky.

O jmenování ředitelů domů kultury se obě strany vzájemně vypořádají.

Článek 6

Ředitelé organizují a řídí veškerou činnost domů kultury a nesou za ni plnou odpovědnost.

Nesou rovněž odpovědnost za dodržování právních předpisů a zásad vnitřní a zahraniční politiky přijímajícího státu.

Článek 7

K plnění administrativně technických úkolů mohou být v domech kultury zaměstnáváni místní pracovníci, občané přijímajícího státu nebo občané zřizujícího státu, kteří mají trvalé bydliště v přijímajícím státu.

Tito pracovníci budou najímáni prostřednictvím Správy služeb diplomatickému sboru a vztahuje se na ně sociální a pracovní zákonodárství přijímajícího státu.

Článek 8

Ředitelé domů kultury budou předkládat předem měsíční program kulturní a informační činnosti, a to v Československé socialistické republice příslušnému orgánu federálního ministerstva zahraničních věcí a v Rumunské socialistické republice Státnímu výboru pro kulturu a umění a projednají jej s nimi.

Akce nezařazené do programu budou projednány zvlášť.

Prodejní činnost domů kultury podléhá právním předpisům přijímajícího státu a jeho orgány mají právo ji kontrolovat.

Článek 9

Domy kultury vyvíjejí:

- a) činnost v oblasti literatury, divadla, filmu, hudby, výtvarného umění, vědy, školství a osvěty, a to formou výstav, koncertů, recitalů, filmových představení, literárních večerů, setkání s vědci a kulturními pracovníky, jazykových kursů a dalšími formami;
- b) činnost informační o kulturním, hospodářském a politickém životě zřizujícího státu formou konsultací, vypůjčování knih a periodik z fondu knihovny, pořádání přednášek a besed, rozšiřování informačních materiálů, vydávání informačního bulletinu a dalšími formami;
- c) činnost prodejní kulturního zboží.

Článek 10

Činnost domů kultury se provádí v místnostech k tomu účelu určených.

Pořádání akcí mimo sídlo domů kultury, a to tak v hlavním městě, tak i mimo hlavní město, bude možné se souhlasem a za přispění orgánů uvedených v článku 8 této úmluvy.

Článek 11

Diplomatická mise státu, zřizujícího dům kultury, může v jeho místnostech pořádat akce při dodržování předpisů platných pro činnost diplomatických misí přijímajícím státu.

Článek 12

Veřejnost má volný přístup na akce pořádané domy kultury a do jejich knihoven.

Článek 13

Obě strany si navzájem poskytnou prostory, odpovídající z hlediska rozlohy a polohy činnosti domů kultury, zřizovaných podle této úmluvy.

V záležitostech, týkajících se poskytnutí místností určených domům kultury, se příslušné orgány obou stran dohodnou zvlášť.

Článek 14

Domy kultury mohou zřídit běžné účty v Lei, respektive v Kčs, u státních nebo obchodních bank přijímajícího státu v souladu s jeho platnými předpisy.

Článek 15

Stát zřizující dům kultury hraří všechny náklady spojené s jeho provozem a zajišťuje na svůj náklad jeho vnitřní vybavení.

Vybavení domů kultury a fondy kulturních materiálů jsou majetkem zřizujícího státu.

Při případném ukončení činnosti domů kultury se smluvní strany dohodnou o způsobu převodu majetku a finančních prostředků zřizujícího státu.

Článek 16

Vnitřní vybavení a potřeby pro běžnou činnost domů kultury, jakož i materiály určené pro kulturní a informační činnost se propouštějí beze cizí za podmínky, že nebudou prodány.

Článek 17

Příslušné orgány smluvních stran mohou k této úmluvě sjednávat prováděcí protokoly.

Článek 18

Tato úmluva podléhá schválení v souladu s příslušnými právními předpisy smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Tato úmluva se uzavírá na dobu pěti let a

může být mlčky prodlužována vždy na další pětiletá období, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevyhoví šest měsíců před uplynutím každého období platnosti.

Sjednáno v Praze dne 26. března 1971 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a rumunském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky

Dr. Zdeněk Trhlík v. r.

Za vládu

Rumunské socialistické republiky

Vasile Gliga v. r.

85

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. července 1971

o Dohodě o hospodářském styku mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací

Dne 7. května 1971 byla v Praze podepsána Dohoda o hospodářském styku mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací.

Podle svého článku 8 vstoupila Dohoda v platnost dnem 1. července 1971.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

DOHODA

**o hospodářském styku mezi
Československou socialistickou republikou
a Švýcarskou konfederací**

Vláda Československé socialistické republiky a Švýcarská spolková rada, vedeny přáním podporovat a rozšiřovat vzájemné hospodářské styky ve prospěch obou států, dohodly se takto:

Článek 1

Hospodářské styky mezi oběma státy budou se provádět podle ustanovení Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT), jejíž smluvní stranou je Československo od jejího založení a k níž Švýcarsko přistoupilo podle Protokolu z 1. dubna

1966, jakož i podle případných dalších ujednání mezi oběma státy v rámci GATTu.

Obchodní smlouva mezi Československou republikou a Švýcarskou konfederací z 24. listopadu 1953 kromě toho zůstává v platnosti.

Článek 2

Smluvní strany budou usilovat, aby výměna zboží mezi oběma státy se dále rozvíjela na základě předpisů platných v Československu a ve Švýcarsku.

Přitom bude pokud možno přihlíženo k sezónnímu charakteru zboží, jakož i vývozní a dovozní struktuře obou států.

Článek 3

Obě vlády vyjadřují svůj zájem rozvíjet kooperaci v oblasti hospodářství, průmyslu a techniky, jakož i služeb. V tomto směru budou podporovat úsilí podniků a organizací obou států.

Výrobky a služby, které vyplynou z této spolupráce, budou podléhat co nejpříznivějšímu zacházení v rámci všeobecně platných předpisů v obou státech.

Obě vlády přijmou veškerá opatření potřebná k tomu, aby byla zajištěna ochrana průmyslového vlastnictví a autorských práv právních subjektů druhého státu. Toto se vztahuje také na ochranu označení původu.

Článek 4

Platy mezi Československem a Švýcarskem budou se provádět podle Protokolu, připojeného k této Dohodě.

Článek 5

Ze zástupců obou vlád bude vytvořena smíšená komise.

Smíšená komise dohlíží na dodržování této Dohody a usnadňuje její provádění. Zabývá se zejména také návrhy a opatřeními, které směřují k rozšíření výměny zboží, ke zlepšení hospodářských vztahů a odstranění případně vzniklých potíží.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Alfréd Kilián v. r.

Schází se na žádost jedné nebo druhé smluvní strany.

Článek 6

Tato Dohoda se vztahuje na Knížectví Lichtenštejn, pokud bude ve svazku se Švýcarskou konfederací v rámci celní unie.

Článek 7

Touto Dohodou se ruší Dohoda o obchodních vztazích a úpravě platů mezi Československou republikou a Švýcarskou konfederací ze dne 22. prosince 1949 včetně příslušných Protokolů a dopisů.

Článek 8

Obě vlády provedou diplomatickou cestou vzájemnou výměnu notifikačních listin o splnění podmínek, potřebných k uzavření a vstoupení této Dohody v platnost. Dohoda vstoupí poté v platnost dnem 1. července 1971. V případě, že jedna z těchto notifikací bude provedena po 20. červnu 1971, vstoupí Dohoda v platnost za 10 dní po obdržení této notifikace.

Tato Dohoda platí do 31. prosince 1975. Zůstává v platnosti vždy na období dalšího roku, pokud jedna ze smluvních stran jí písemně nevyhoví nejméně tři měsíce před uplynutím ročního období.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci k tomu určení tuto Dohodu.

Dáno v Praze dne 7. května 1971 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za

Švýcarskou spolkovou radu:

Raymond Probst v. r.

PROTOKOL O PLATEBNÍM STYKU**k Dohodě o hospodářském styku mezi Československou socialistickou republikou
a Švýcarskou konfederací****Článek 1**

Se zřetelem k tomu, že platnost Dohody o obchodních vztazích a úpravě platů mezi Československou republikou a Švýcarskou konfederací ze dne 22. prosince 1949 se ruší Dohodou o hospodářském styku mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací, podepsanou dnešního dne a že v důsledku toho se vzájemný platební styk bude provádět ve švýcarských francích nebo v jiných volně směnitelných měnách, obě vlády prohlašují, že platy jakéhokoliv druhu nebudou v žádném případě podrobeny nepříznivější úpravě než jaká platila při zrušení vázaného platebního styku.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Alfréd Killián v. r.

Totéž platí obdobně pro možnosti nakládání majetkovými hodnotami jakéhokoliv druhu.

Článek 2

Účty otevřené na základě Dohody ze dne 22. prosince 1949 se ruší a zůstatek se dává k volné dispozici Československé obchodní bance a. s. podle ujednání, které bude sjednáno mezi ní a Schweizerische Verrechnungsstelle.

Dáno v Praze dne 7. května 1971 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a v německém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za

Švýcarskou spolkovou radu:

Raymond Probst v. r.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMĚUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 11. prosince 1970 a dne 26. ledna 1971 byly v Bělehradě podepsány Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie na rok 1971 a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o výměně zboží na období 1971—1975. Oba dokumenty vstoupily v platnost dnem 1. a 8. června 1971.

Texty dokumentů jsou uloženy v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. května 1971 byly v Nikósii podepsány Protokol k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou ze dne 6. února 1962 a Protokol k Píatební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou ze dne 6. února 1962. Oba uvedené Protokoly vstoupily v platnost dnem podpisu, tj. dnem 10. května 1971.

Texty Protokolů jsou uloženy v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 3. června 1971 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indonéské republiky o konsolidaci indonéských závazků z dluhů. Dohoda vstoupila podle svého závěrečného ustanovení v platnost dnem podpisu, tj. dnem 3. června 1971.

Text Dohody je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 16. června 1971 byl v Konakry podepsán Dodatkový protokol k Dohodě o výměně zboží a platech mezi Československou republikou a Guinejskou republikou ze dne 3. července 1959.

Text Dodatkového protokolu je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: Praha 1, Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p., Praha 1, Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby —
Roční předplatné čísl. 84.— Kčs, a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, neopzději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — Účet SBCS Praha 1 11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Be 55 — Tiskne: Státní tiskárna, n. p., závod 1, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 8. — Dohledací pošta Praha 07